

ret for metadonbehandlingen nødvendigvis må ligge hos sygehusfællesskabet, jf. forslaget § 16 b, 2. pkt. Derfor forudsættes det, at Københavns og Frederiksberg kommuner træffer nærmere aftale med Hovedstadens Sygehusfællesskab med henblik på at sikre sammenhæng og kontinuitet mellem den lægelige sygehusbehandling og kommunens egen lægelige behandling og tilbud om social behandling.

### Til § 2

Ifølge den foreslåede ny § 5 f, stk. 1, foretages ordination af euforiserende stoffer som led i behandling af personer for stofmisbrug af kommunalt ansatte læger og læger ansat ved Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Med udtrykket kommunale lægestillinger, der er i overensstemmelse med den hidtil anvendte terminologi i lægeloven, forstås læger ansat af amtskommunen. Der kan være tale om læger ansat ved amtskommunale behandlingsinstitutioner, behandlingssenheder, behandlingcentre og lignende samt ved amtskommunale sygehuse. I Københavns og Frederiksberg kommuner forstås ordination af euforiserende stoffer som led i behandling af personer for stofmisbrug under sygehusbehandling af læger ansat ved Hovedstadens Sygehusfællesskab. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 1 vedrørende Hovedstadens Sygehusfællesskab. Der kan også være tale om andre læger, der er ansat på fuld- eller deltid til særlig varetagelse af denne behandlingsopgave f.eks. i et nærmere bestemt geografisk område. Det afgørende er, at amtskommunen i kraft af ansættelsesforholdet er fuldt ansvarlig for varetagelsen af den lægelige stofmisbrugsbehandling.

De af lovforslaget omfattede euforiserende stoffer er euforiserende stoffer, der er opført i Sundhedsministeriets bekendtgørelse om euforiserende stoffer. Efter lægelovens § 5 a, stk. 3, afgør Sundhedsstyrelsen, hvad der i denne sammenhæng skal forstås ved euforiserende stoffer. Der er primært tale om lægemidlet metadon samt om lignende euforiserende stoffer.

For at sikre en effektiv lægelig metadonbehandling er det vigtigt, at den koordineres med stofmisbrugerens egen læge. Spørgsmålet om videregivelse af relevante helbreds- og behandlingsmæssige oplysninger til stofmisbrugerens egen læge må derfor indgå i den amtskommunale læges grundlag for beslutning om iværksættelse af behandling. Uden stofmisbrugerens samtykke vil oplysninger ikke kunne videregives. Med stofmisbrugerens samtykke vil den ansvarlige læge altid i fornødent omfang kunne videregive oplysninger om behandlingen til en anden læge.

Behandling vil kunne nægtes under henvisning til, at stofmisbrugerens ikke vil give et sådant samtykke. I tilfælde af behov for akut abstinensbehandling eller lignende, vil samtykke til videregivelse af oplysninger dog ikke kunne stilles som betingelse for behandling.

For at sikre den nødvendige abstinensbehandling kan enkeltstående ordinationer ifølge forslaget stk. 1, 2 pkt. som led i abstinensbehandling af kort varighed foretages af andre læger. Varigheden af en sådan abstinensbehandling vil under normale omstændigheder ikke overstige en uge.

Efter lovforslagets stk. 2 kan ordinationsretten efter stk. 1, 1. punktum, efter konkret aftale i nærmere bestemte tilfælde overlades til en anden læge, herunder en alment praktiserende læge eller en speciallæge. Har eksempelvis den behandlende amtskommunale læge konstateret, at en stofmisbruger har vist sig i stand til at fungere i et stabilt behandlingsforløb og ønsker at fortsætte dette hos egen læge, kan hensynet til stofmisbrugerens tale for en sådan ordning. Det er dog en forudsætning for at kunne overlade ordinationsretten, herunder kontrollen og eventuelt udleveringen til stofmisbrugerens læge, at denne i det konkrete tilfælde indvilliger i at varetage behandlingen.

Efter lovforslagets stk. 3 fastsætter Sundhedsstyrelsen nærmere regler for ordinationen samt for den hertil knyttede udlevering og kontrol, herunder om adgangen til at lade udlevering og kontrolforanstaltninger finde sted lokalt. Disse regler vil også omfatte spørgsmålet om, hvordan læger nærmere skal forholde sig ved ordination for abstinenser.

Sundhedsstyrelsen har i cirkulære nr. 110 af 28. juni 1993 og i de tilhørende særskilte bindende retningslinier fastsat regler om ordination af euforiserende stoffer. Med omlægningen af metadonbehandlingen til amtskommunalt ansvar tilsigtes der ikke at ændre i de heri fastsatte principper for behandlingen af stofmisbrugere med metadon eller lignende euforiserende stoffer. Sundhedsstyrelsen vil imidlertid tilpasse reglerne til den organisatoriske omlægning af behandlingen til fuldt amtskommunalt ansvar.

Udleverings- og kontrolforanstaltninger over for den enkelte stofmisbruger har bl.a. til formål at sikre, at metadonen bliver indtaget af stofmisbrugerens, ligesom det kan forlanges, at stofmisbrugerens medvirker til bl.a. uvarslede urinprøver for at kontrollere for sidemisbrug. Til selve ordinationen knytter sig derfor foranstaltninger med hensyn til udlevering og indtagelse af stoffet samt kontrol med sidemisbrug. Efter lovforslaget er amtskommunen også ansvarlig for disse foranstaltninger.